

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 12. novembra 2015 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného **R. T.**, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného R. T. vedená na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 3To 98/2015, sa tomuto súdu **n e o d n í m a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajskému súdu v Trnave bola na rozhodnutie o odvolaní predložená trestná vec R. T., ktorá je na Krajskom súde v Trnave vedená pod sp. zn. 3To 98/2015. Na verejnom zasadnutí konanom 20. októbra 2015 vzniesol obžalovaný námietku zaujatosti voči sudcom Krajského súdu v Trnave, s návrhom na odňatie a prikázanie inému súdu. Návrh na odňatie a prikázanie veci doplnil písomným podaním. V odôvodnení návrhu uviedol, že má poznatky o tom, že predseda senátu krajského súdu JUDr. Vladimír Tencer je v príbuzenskom vzťahu s p. JUDr. Evou Schweitzerovou, ktorá ho odsúdila na okrese a preto má dôvodné obavy, že nebude neustranný a nerozhodne vo veci tak, ako by mal a ako káže zákon.

So sudcami krajského súdu JUDr. Danielou Šramelovou, JUDr. Ivanom Ilavským a JUDr. Jarábkom mal osobný konflikt. Nakoľko ide o kolegov JUDr. Tencera žiada, aby vec bola odňatá krajskému súdu, pretože doteraz boli veci rozhodnuté proti nemu na základe subjektívnych pocitov sudcov. Vznáša námietku voči všetkým sudcom Krajského súdu v Trnave a žiada, aby sa vyjadrili v tom smere, či sú voči nemu zaujatí. Táto skutočnosť vyplýva z toho, že vo veciach, v ktorých rozhodovali, bol vždy odsúdený a neskôr na základe rozhodnutí nižších súdov bol súdom oslobodený.

Dňa 2. novembra 2015 bol predložený príslušný spisový materiál, tiež i spolu s písomnými vyjadreniami všetkých sudcov dotknutého krajského súdu k ich (potenciálnej) zaujatosti v danej veci, Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie.

Z vyjadrenia sudcov Krajského súdu v Trnave mal Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že ani jeden sudca Krajského súdu v Trnave obžalovaného nepozná, necítia sa vo veci zaujať.

Najvyšší súd ako súd najbližšie spoločne nadriadený krajským súdom Slovenskej republiky preskúmal podaný návrh v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. (tzv. generálna námietka zaujatosti - vznesená proti všetkým sudcom toho ktorého súdu sa vlastne považuje za návrh na delegáciu) ako aj predložený spisový materiál a dospel k záveru, že v danom prípade nie je daný dôvod na odňatie predmetnej trestnej veci Krajskému súdu v Trnave a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z **dôležitých dôvodov** môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Na odňatie a prikázanie veci (delegáciu) musí existovať dôležitý dôvod, čím sa zdôrazňuje výnimočnosť takéhoto postupu. Dôležité dôvody nie sú v zákone taxatívne uvedené, ale treba nimi rozumieť také okolnosti, ktoré v konkrétnom prípade umožnia celkovo lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie jeho účelu iným súdom toho istého druhu a stupňa, než súdom miestne príslušným. Takýmito dôvodmi sú predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú náležité zistenie skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, výchovné pôsobenie konania a čo najrýchlejšie avšak zákonné a spravodlivé prejednanie a rozhodnutie veci.

Jedným z dôvodov na postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. je pritom aj zaujatosť všetkých sudcov príslušného súdu.

Pri úvahách, či sú v konkrétnom prípade dané dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci, treba hodnotiť všetky okolnosti odôvodňujúce takýto postup vo vzájomnej súvislosti a pri posudzovaní ich opodstatnenosti a závažnosti treba prihliadať aj na význam zákonných ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov.

Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje tiež i na ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných priet'ahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Z konštatovaného vyplýva, že musia byť v prípade rozhodnutia o odňatí veci príslušnému súdu dané konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci, a v dôsledku ktorých by teda bolo možné uvažovať o ich zaujatosti. Z písomných vyjadrení samotných sudcov vyplýva, že títo sa necítia byť v predmetnej veci zaujatí, obžalovaného nepoznajú a so sudcami prvostupňového súdu majú len bežné kolegiálne vzťahy (nie sú s nimi v žiadnych rodinných zväzkoch).

Z dôvodov vyššie uvedených dospel preto Najvyšší súd Slovenskej republiky k takému názoru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na tzv. delegovanie veci inému krajskému súdu v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por., nakoľko tu nie je daný žiadny taký dôležitý dôvod predpokladaný týmto zákonným ustanovením, v dôsledku ktorého by mohlo byť ohrozené nestranné a zákonné prejednanie uvedenej trestnej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 12. novembra 2015

JUDr. Daniel H u d á k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová